

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Bruil
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. Groot
P. H. Hekstra
Hugo Hooftman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

De storm op zee

Eens had de Here Jezus een drukke dag gehad. 's Morgens had hij de schoonmoeder van Petrus, die met koorts te bed lag, genezen en daarna kwamen er veel mensen, die met allerlei ziekten bevangen waren en die Hem smeekten om genezing. Dat ging zo door tot aan de avond toe. Ernstige zieken genas Hij en de boze geesten, die de mensen zoveel angst aanjoegen, verdreef Hij.

Op die dag werd weer heel duidelijk vervuld het woord dat Jesaja eens over Hem had geprofeteerd: „Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen.”

Maar nu was het avond. De Here was moe en verlangde naar rust. Daaruit bleek duidelijk, dat Hij niet alleen de Zoon van God was, maar ook een gewoon mens, die moe kon worden en naar rust kon verlangen.

Toen de Here zag, dat de mensen maar aldoor bleven opdringen, beval Hij Zijn discipelen in het schip te gaan en naar de overkant te varen. In het achterschip legde de Heiland Zich neer en zó moe was Hij, dat Hij dadelijk in slaap viel.

Rustig voer het scheepje in de schemering van de avond over de zee van Galilea. Het was kalm weer, de sterren fonkelden aan een heldere hemel. Maar toen het scheepje midden op het meer was, stak er plotse-ling een storm op. Tussen de omringende bergen door, stortte de wind zich op het water. De golven werden daardoor hoog opgezweept en het zeil begon gevaarlijk te klepperen. De discipelen streken snel het zeil, ze grepen de riemen en roeiden wat ze konden om het land te bereiken. Maar ze vorderden niets. De storm was te sterk. Ze vreesden dat het scheepje zou vergaan. En ondertussen lag de Here Jezus rustig te slapen. Ze keken elkaar eens aan. Hoe was dit mogelijk. Zou de Here niet weten, dat ze in nood verkeerden...? Ze besloten Hem wakker te maken: „Here, help ons, wij vergaan!” schreeuwden zij.

Toen werd de Here wakker. Hij toonde niet de minste angst. Midden in het geweld van de storm vroeg Hij: „Waarom zijn jullie zo bang, kleingelovigen?”

Daarop bestrafte Hij de wind en de zee en ineens ging de storm liggen en het werd volkomen stil. Met verbazing hoorden de discipe-

len Hem zeggen tot wind en golven: „Zwijg, wees stil!” en tot hun grote verwondering werd de bruisende zee rustig en stil.

Ze keken elkaar aan en ze fluisterden tegen elkander: „Wie is toch deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn!”

*Scheepje onder Jezus' hoede
Met de kruisvlag hoog in top.
Neemt als Arke der verlossing
Allen, die in nood zijn op.
Al staat de zee al hol en hoog
En zweept de storm ons voort,
Wij hebben 's Vaders Zoon aan boord,
En 't veilig strand voor 't oog!*

Op zoek naar wormen

DOOR CO VAN DER STEEN-PIJPERS

Met een tevreden gezicht staat Joop voor de balkondeuren. 't Geeft niets of je op een bovenhuis woont. Dan kan je evengoed 's winters voor de vogels zorgen. Op het balkonhek had hij een plankje vastgemaakt. Erop liggen broodkruimels en kaaskorstjes. Geweldig, zoveel vogels als er op afkomen. Mussen natuurlijk, en merels, roodborstjes, mezen, en zelfs af en toe een boomklever. Aan de waslijn heeft Joop een snoer pinda's opgehangen. Glimlachend kijkt hij toe hoe een pimpelmeesje zich met z'n pootjes vastklemt aan een pinda en met z'n snavel op de bast hamert.

Op het voerplankje strijkt een merel neer en begint gulzig te schrokken.

„Hé zeg,” bromt Joop, „laat ook een beetje over voor de kleine vogeltjes.”

Hij kijkt naar de mees en de merel. Hij ziet niet, hoe over de balkonrand iets komt aansluipen, iets groots en donkers. Opeens suist het door de lucht. Joop geeft een gil. Te laat! Een grote, zwarte kater springt op het voerplankje en slaat een scherpe klauw in de merel. Woedend gooit Joop de deuren open. Hij vliegt het balkon op. „Akelig beest!” schreeuwt hij, „ik zàl je!” Maar de kater zoekt verschrikt een goed heenkomen op het dak.

De merel is op de grond gevallen. Joop knielt neer en neemt de vogel voorzichtig in z'n handen. Het dier trilt van angst en misschien ook wel van pijn. Een vleugel is een beetje losgescheurd en aan het kopje zit bloed.

Moeder komt de kamer binnen. „Joop,” roept ze, „wil je wel eens gauw die deuren dicht doen! Kind, 't is gewoon om te bevriezen! Wat doe je toch?”

„Die miserabele kater!” barst Joop los. „Als ik die ooit te pakken krijg is hij nog niet gelukkig. Kijk eens wat een gemene streek!”

Moeder trekt de deuren dicht. „Wat zielig,” zegt ze. „Maar 't is die kater z'n natuur. Hij kan er ook niets aan doen. Je moet het voerplankje maar zien te beveiligen. Arm vogeltje. Ik zal watten halen, dan kan je z'n kopje schoonmaken.”

„Moeder, mag ik 'm houden? Als ik heel goed voor

'm zorg, wordt ie best beter. Ik zet 'm in de oude wasmand, die gebruikt u toch niet meer.”

„Zolang hij ziek is, mag het,” zegt moeder. „Maar als hij weer vliegen kan, zal hij wel liever weer naar z'n vriendjes gaan.”

Met kranten en lappen maakt Joop een zacht bedje voor de merel. Op een schoteltje legt hij brood en stukjes aardappel. De eerste dag blijft de vogel heel stil in een hoekje zitten. Dan hipt hij voorzichtig wat rond. Maar eten doet hij niet veel. Een enkel stukje, dat Joop in z'n snavel duwt, maar niet genoeg om van te leven.

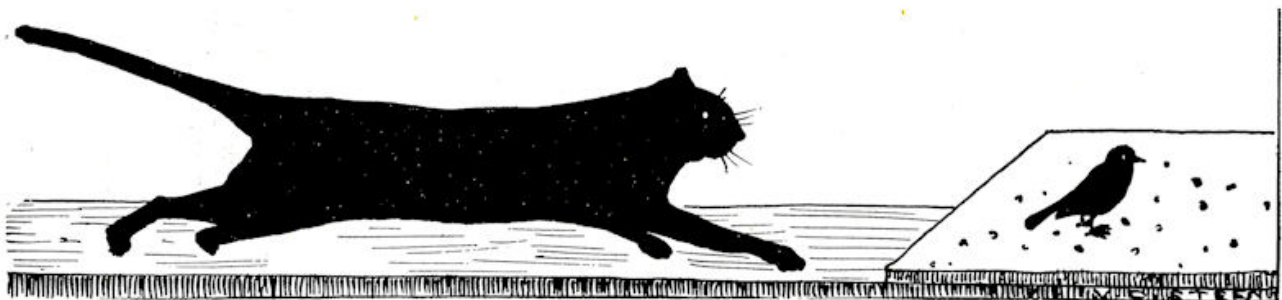
„Hij moet eigenlijk wormen hebben,” zegt vader. Dat is vlug gezegd. Maar hoe kom je op een bovenhuis aan wormen? Zelfs de benedenburen hebben geen tuin. Alleen een plaatsje met tegels.

Na schooltijd gaat Joop er op uit met een schepje en een blikken bus. Hij zàl wormen halen. Hij weet ook wel een plekje, alleen... daar mag het niet! Hij weet een beek, met een schuine graskant er langs. Daar zitten vast wel wormen. Maar er is een hekje langs en op een bordje staat: *Verboden zich op het gras te bevinden.*

En toch gaat Joop er naar toe. 't Is niet om te vernielen. 't Is voor een zieke vogel.

Hij graaft langs de waterkant en op open plekjes tussen het gras. Geen wormen. Zorgvuldig maakt hij de kuiltjes weer dicht. Moeizaam zwoegt hij verder.

Hoe doet een merel dat toch? Hij heeft het wel eens gezien. Die staat heel stil, heft z'n kopje op, net of hij luistert of er ook een worm aankomt. Dan pikt hij snel in de grond en prompt heeft hij er een. Nou, Joop hoort niet eens de roffel van een spècht, laat staan een worm, die in de grond kruipt. Na een uur zoeken heeft hij pas drie kleine wormen. Geen enkele keer kijkt hij op. Daardoor ziet hij ook niet de man in uniform, die langzaam nadert, z'n fiets aan de hand. Wild schrikt hij op als een boze stem in z'n oren klinkt: „Kan jij niet lezen?”

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Bruul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreljer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. Groot
P. H. Hekstra
Hugo Hoofman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

In de hof van Gethsemane

Nadat de Here Jezus met zijn discipelen het paasmaal heeft gebruikt, staat Hij op, om met hen naar de hof van Gethsemane te gaan. Het zijn nu maar elf discipelen meer, want Judas is al eerder vertrokken. Hij heeft de Overpriesters beloofd, dat hij hen de Here Jezus zal overleveren en dat gaat hij nu doen. Hij weet wel, dat de Heiland naar Gethsemane zal gaan. Daar vertoefde hij vaak. En daar heeft Judas dan een goede kans, om zijn verradersloon te verdienen. Intussen is de Here Jezus met de elven in de hof gekomen. Bij de ingang laat Hij er acht achter en dan gaat Hij met Petrus, Jacobus en Johannes dieper de hof in. Daar zegt Hij tot die drie: „Mijn ziel is geheel bedroeft, tot de dood toe, blijf hier en waakt met Mij.” Zelf gaat Hij dan — zover als men een steen gooien kan — dieper de hof in. En daar komt al het lijden dat Hem wacht op Hem aan. De zware toorn van God over de zonden der mensen drukt daar op Hem, zodat Hij bidt: „Vader indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbij gaan!”

De Heiland bedoelde: indien het mogelijk is, dat Uw kinderen op een andere wijze gered worden, dan door Mijn lijden. Maar dat was niet mogelijk. Er was geen andere weg. Alleen de Here Jezus, die God en mens was kon de straf op de zonde dragen. Aan Zijn bede voegt de Heiland dadelijk toe: „Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt...”

*Toen was het, dat op Zijn zachte ziel
Geheel de zwaarte viel,
Van alles wat Hij door moest staan en lijden
Eer alles was volbracht*

Zo groot was Zijn benauwdheid daar, dat Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde vielen. Hij gaat naar de drie discipelen maar... zij slapen. Weer gaat Hij heen en bidt hetzelfde gebed. Dan komt een engel uit de hemel om Hem te troosten. Als de Heiland weer naar Zijn discipelen gaat en ze nog slapende vindt zegt Hij: „Slaap nu voort en rust... hij is vlakbij, die Mij verraadt...”

Werkelijk kwam daar tussen het geboomte door een bende, die door de Overpriester was gezonden. Judas was de gids. Hij liep op de Here Jezus toe, kuste Hem en zei: „Wees gegroet Meester!” Dat was de afspraak. Hij had tot de soldaten gezegd: „Die ik kussen zal, die is het, grijpt Hem.” Maar nu heeft hij die kus gegeven, zonder dat de bende het zag. De Here zegt nog: „Judas, verraad gij Mij met een kus?”

Wat is dat vals. De kus is immers het teken van vrede en vriendschap. De verrader sluipt nu terug voegt zich tussen de discipelen. Aarzelend kijkt de bende rond. Wie moeten ze nu hebben. Dan vraagt de Heiland: „Wie zoeken jullie?” „Jezus de Nazarener!” klinkt het brutaal. En Jezus zegt dan: „Ik ben het!” Op dat woord vallen ze van schrik achterover. Nu had de Heiland kunnen vluchten. Maar Hij deed het niet, Hij gaf Zich vrijwillig over... voor ons. Petrus slaat nog met zijn zwaard en raakt het oor van Melchus, dat op de grond valt. De Heiland heelt dat oor weer. En dan gaan de discipelen allen op de vlucht. Ze laten Jezus alleen en Hij wordt door de bende meegenomen naar de stad. Daar zal het lijden voltooid worden tot in de dood op Golgotha. Maar gelukkig na Golgotha is de Paasmorgen gekomen, de Opstanding.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Bruul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. Groot
P. H. Hekstra
Hugo Hoofstman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

In de hof van Jozef

In de hof van Jozef van Arimathea, daar was het lichaam van de Heiland op die droeve vrijdagavond neergelegd.

In een nieuw graf, waarin nog nooit iemand gelegen had. Er was een zware steen voor de grafspelonk gerold en toen was die steen verzegeld, opdat niemand het lichaam zou weghalen. Zo wilden de Joodse overpriesters het hebben. Er werd ook een wacht van soldaten bij het graf geplaatst. Nu kon er niets gebeuren, meende men. En de vrouwen, die meegelopen waren naar de hof van Jozef, zagen waar het lichaam des Heren werd neergelegd. Zij spraken af, dat zij op zondagmorgen vroeg, als de sabbath voorbij was, naar het graf zouden komen om met specerijen en zalven het lichaam te verzorgen. Dat de Heiland zou opstaan uit het graf, daaraan dacht niemand. Hij had dat wel meermalen voorgezegd, maar door hun grote droefheid dachten zij nu niet meer aan die belofte.

De gehele zaterdag rustte het lichaam in de hof van Jozef. De soldaten drentelden heen en weer, gelukkig er gebeurde niets. Maar de volgende dag, vroeg in de zondagmorgen, toen werd het anders.

De bodem van de hof begon opeens te beven en duidelijk zagen de soldaten een engel uit de hemel neerdalen. Het leek wel of er een felle bliksemstraal neerschoot. De soldaten verschrikten, toen zij dit zagen, zo hevig, dat zij een ogenblik verlamd werden. Maar toen maakte een hevige angst zich van hen meester en terwijl zij nog zagen, dat de engel op de steen toeliep en die afwentelde, renden zij terug naar de stad, waar zij aan de overpriesters vertelden, wat er gebeurd was. Deze mensen geloofden het onmiddellijk, dat de Heer was opgestaan. Daarom stopten zij de soldaten geld in de handen en zeiden ze: Nu moeten jullie overal maar vertellen, dat de discipelen het lichaam 's nachts gestolen hebben, toen jullie sliepen. En deze domme leugen werd door vele mensen geloofd.

Zodra de soldaten weg waren, gebeurde er iets bij het graf, dat door geen mensenoog werd gezien.

Op diezelfde vroege zondagmorgen, gingen de vrouwen, zoals zij hadden afgesproken, naar het graf. Zij wilden nog een laatste dierbare plicht aan het lichaam van de Heiland vervullen. Maar onderweg dachten ze opeens aan de steen. „Wie zal er voor ons die steen wegrollen?” vroegen ze aan elkander. Maar toen ze bij het graf kwamen, stonden ze opeens stil van schrik. Want kijk nu daar eens, kijk eens. De steen was weggerold. Ze konden zó in het graf kijken. Wie had dat gedaan?

Wie zou zo brutaal zijn om het graf van de Heer te schenden?

Maria Magdalena begint te wenen en snikkend keert zij zich om en gaat naar de stad, om aan de discipelen te vertellen, over het verschrikkelijke, dat er in de hof van Jozef is gebeurd. De andere vrouwen gaan niet weg.

Ze willen eerst eens in het graf kijken. En wat zien ze daar? Het graf is leeg! In plaats dat ze daar blij mee zijn, worden ze verdrietig.

Maar dan klinkt opeens een vriendelijke stem, die vraagt: „Wat zoekt gij de levende bij de doden?”

Ze keken op en zagen een engel en die engel zei: „Vreest niet! Jullie zoeken Jezus, de Nazarener, die gekruisigd was. Hij is hier niet, want... Hij is opgestaan? Kijkt maar naar de plaats waar de Heer gelegen heeft!”

Ze keken, maar konden het wonder nog niet geloven. Daarom herinnert de engel hen, aan wat Jezus gezegd heeft en zendt hij hen met 'n boodschap naar de discipelen en naar Petrus. Met deze geweldige boodschap: „De Heer is waarlijk opgestaan!” En nu ijlen de vrouwen naar de stad terug, want heerlijker boodschap is er nooit op aarde gehoord. Ook op ons Paasfeest straks klinkt het als een blijde jubel: *De Heer is waarlijk opgestaan!*

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:
Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Bruul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. Groot
P. H. Hekstra
Hugo Hoofman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhof
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Hut de Bijbel

O, Thomas toch!

Wat een blijdschap was er bij de discipelen, toen ze begrepen, dat de Heiland uit de doden was opgestaan. Eerst hadden ze gemeend, dat de vrouwen zich maar wat verbeeld hadden, maar toen Petrus en Johannes bij het graf geweest waren en gezien hadden dat het leeg was, toen Maria Magdalena haar wedervaren had verteld, ja toen veranderde het. En het werd helemaal Paasfeest voor de discipelen, toen de Heer Jezus bij hen kwam terwijl zij in een kamer bijeen zaten, met de deur op slot, uit vrees voor de Joden. Toen was ineens alle twijfel verdwenen en wisten zij het heel goed: De Heer is waarlijk opgestaan!

Maar wat jammer, dat Thomas er toen niet bij was. Deze zwaar-
moedige man was zó verdrietig, dat hij de eenzaamheid zocht. Dat drukke gepraat van de discipelen, kon hij niet verdragen. Hij wilde liever met zijn verdriet alleen zijn. Maar zodoende maakte hij niet de ontmoeting met de Heer Jezus mee.

De discipelen vertelden het hem de andere dag.

„Hoor eens,” zei Thomas, „als ik in Zijn handen de littekens van de spijkers niet zie en in Zijn zijde het litteken van de speer, zal ik niet geloven, dat het de Heer zelf was!”

Daar keken de discipelen van op. Zij hadden aan die littekens heel niet gedacht. Daarvoor waren ze veel te blij geweest. O Thomas toch, dat jij dáár nu aan denkt, hoe is 't mogelijk.

De volgende zondagavond, toen de discipelen weer bij elkaar waren, was Thomas er ook.

En wéér verscheen de Heer Jezus.

Thomas zag Hem. Hij hoorde Hem zeggen: „Vrede zij ulieden!” Nee, de discipelen hadden zich niet vergist; het was heus de Heer Jezus! Thomas geloofde het nu ook. Maar ineens keek de Heiland hem aan. Hij kreeg er een kleur van.

„Thomas kom eens hier,” zei de Heer Jezus, „leg je vingers eens in dit litteken in mijn handen en leg jouw hand dan eens in mijn zijde en wees dan niet langer ongelovig, maar gelovig.”

Nu schaamde Thomas zich toch. Hij deed, wat de Heer hem zei, met schaamte, maar tegelijk met diepe vreugde en terwijl hij neerzong aan de voeten van de Heiland, stamelde hij: „Mijn Heer en mijn God!”

„O Thomas toch,” zei de Heer Jezus. „Nu geloof je omdat je Mij gezien hebt. Zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben en toch zullen geloofd hebben!”

Heeft Thomas een fout gemaakt?

Mogen we hem „de ongelovige Thomas” noemen?

Ik denk het niet.

Hij heeft ons, die de Heer Jezus nooit hebben gezien en toch in Hem geloven een grote dienst bewezen. Johannes schrijft er later ook over en dan zegt hij: „hetgeen onze handen getast hebben, van het Woord des levens.”

En straks, als de Heer Jezus op de wolken des hemels terug komt? Dan zal Hij in Zijn handen, Zijn voeten en Zijn zijde de littekens weer meebrengen. En die littekens zullen Zijn vijanden dan zien! En dan zullen ze het weten, dat Hij de gekruisigde is. Maar dan is het te laat, want dan zien ze Hem en de Heiland heeft gezegd, dat zij zalig zijn die Hem niet gezien hebben en toch in Hem hebben geloofd.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:
Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Bruul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. Groot
P. H. Hekstra
Hugo Hoofman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

Op de vijftigste dag

Op de vijftigste dag, na de opstanding van de Heiland, vierden de Joden het Pinksterfeest. Op dat feest herdachten zij de wetgeving op de Sinai. Vanzelfsprekend waren er voor die gelegenheid heel veel mensen in Jeruzalem. Joden uit alle delen van de toen bekende wereld waren naar die stad gekomen, om dat grote feest mee te vieren. De discipelen waren ook in Jeruzalem. Zij bevonden zich in een huis, dat dicht bij de tempel stond. En daar wachtten zij op de dingen die gebeuren zouden. Toen de Here Jezus tien dagen te voren naar de hemel was gevaren had Hij hun gezegd, dat zij Jeruzalem niet mochten verlaten, voordat zij de kracht uit de Hoogte zouden hebben ontvangen, d.w.z. vóórdat de Heilige Geest op hen zou zijn uitgestort.

En nu zij op deze vijftigste dag allen eendrachtig bij elkander waren, hoorden ze opeens een geluid als van een krachtige wind. En toen zagen ze tegelijk, dat ieder van hen tongen als van vuur op zijn hoofd had. De discipelen begrepen, dat dit de tekenen waren, waarmee de Heilige Geest over hen was uitgestort.

Ze begonnen nu ook te spreken in vreemde talen, die zij nooit geleerd hadden. Met dankbare harten loofden zij God, omdat Hij Zijn belofte had vervuld en hun nu Zijn Heilige Geest had geschonken.

Doch het geluid van die wind was ook buiten gehoord. De mensen begrepen niet, waar het vandaan kwam en gingen eens in het huis van de discipelen kijken. Het waren mensen uit allerlei landen rondom de Middellandse Zee. Daarbinnen zagen zij die vurige tongen op de hoofden der discipelen en zij hoorden die mannen spreken in hun eigen taal. Verbaasd keken zij elkander aan en vroegen: „Wat zou dit toch betekenen? Al die mannen, die daar staan zijn immers slechts eenvoudige vissers? En nu horen wij hen in onze eigen taal de grote werken Gods vertellen”

Enkele spotters wisten op die vraag wel een antwoord.

„O,” zeiden ze, „begrijpen jullie dat niet? Die kerels zijn dronken, dat is alles!”

Maar toen trad opeens Petrus naar voren. Hij had gehoord, wat die spotters zeiden en nu begon hij tegen hen te spreken. Het werd nu ineens heel stil in dat huis. Petrus sprak met vuur! Hij maakte de mensen duidelijk, dat zij niet dronken waren. Daarvoor was het immers nog veel te vroeg op de dag. „Nee,” zei Petrus, „de profetie van Joël gaat vandaag in vervulling. Hij heeft eeuwen geleden al voorgezegt, dat God Zijn Geest zou uitstorten. Uit de Schriften bewees hij hun, dat Jezus de Messias, de Christus was. En die hebben jullie gekruisigd!” wierp hij hun in het gezicht.

O wat was die Petrus nu moedig. Enkele weken geleden was hij nog bang geweest voor 'n dienstmeisje en had hij de Heiland verloochend. Maar nu was 't anders. Nu durfde hij precies te zeggen, waar het op stond. En hij maakte hen ook duidelijk, dat Jezus niet in het graf kon blijven, maar op de derde dag was opgestaan.

De mensen werden er verslagen van. Niemand van hen durfde meer spotten. Maar velen vroegen: „Wat zullen wij dan doen, mannenbroeders?”

„Jullie moeten je bekeren,” zei Petrus „en gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden!” En velen deden dit. Zij lieten zich door de discipelen dopen en aan het einde van die vijftigste dag, dat Pinksterfeest, waren er drieduizend mensen, die hun geloof hadden beleden en gedoopt waren. Dat werd de eerste christelijke gemeente.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:
Vrij en Blij
Lenteleven
*Het kleine
schouwvenster*
*Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent*
*Kinderrubriek van de
Vriend des huizes*

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Bruul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eljk
P. H. Frulthof
Jan H. Groot
P. H. Hekstra
Hugo Hooftman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leljenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

De tien plagen

Op Gods bevel moest Mozes naar Egypte om koning Farao te vragen het volk van Israël drie dagen verlof te geven, om in de woestijn de Here te dienen. Maar Mozes durfde niet. Hij zocht allerlei uitvluchten. Tenslotte beloofde de Here hem, dat zijn broer Aäron met hem mee zou gaan.

Samen stonden de beide broers toen voor de koning en daar deden ze hun boodschap. Maar trots antwoordde de vorst: „Wie is de Here, die ik zou moeten gehoorzamen? Ik ken die Heer niet en ik laat het volk Israël ook niet wegtrekken!”

Mozes wierp toen zijn staf op de aarde, die dadelijk in een slang veranderde. Doch de tovenaars van de koning deden dat ook. Alleen at de slang van Mozes die van de tovenaars op. De koning liet zich echter door dit wonder niet van zijn stuk brengen. Hij gebod de drijvers, dat zij het volk geen stro meer mochten geven, voor het bakken van de tichelstenen. Ze moesten dat zelf maar gaan zoeken, doch ondertussen toch hetzelfde aantal stenen bakken. Daarop kwam de eerste plaag: Het water in Egypte werd in bloed veranderd. De koning schrok er van, doch toen de tovenaars ook water in bloed konden veranderen, was de schrik gauw over. Toen kwam de tweede plaag: Kikvorsen over het gehele land: in de huizen, op de bedden, in de baktroggen. Het was vreselijk. Doch ook nu bleken de geleerden hetzelfde te kunnen doen. De derde plaag bracht een heerleger mug- gen, doch ook dit konden de geleerden nadoen, meenden zij. Doch het gelukte hun niet en daarom zeiden zij: „Dit is Gods vinger.”

Toch liet de koning zich ook nu niet overtuigen, dat hij met een almachtig God te doen had. Hij bleef weigeren. Er kwamen nu nog zeven plagen.

Er kwamen steekvliegen en later brak er veepest uit. De zesde plaag bracht zweren aan de mensen en aan het vee. Zelfs de geleerden kregen deze puisten zodat zij voor Mozes bijna niet konden staan vanwege de jeuk. Maar nóg bleef Farao zijn hart verharderen.

De zevende plaag bracht hagel en vuur, waardoor de hele oogst verwoest werd. De koning werd nu werkelijk bang. Hij smeekte om

genade en beloofde alles te zullen doen, wat Mozes vroeg. Als eerst de plaag maar weg was. Mozes bad tot de Here, doch toen de plaag voorbij was, weigerde Farao toch weer het volk te laten gaan. Daarop kwam de achtste plaag: Sprinkhanen. Deze dieren aten al het groen op, dat de hagel had overgelaten, maar ook deze plaag bracht de koning niet tot andere gedachten. Zelfs de negende plaag die 3 dagen lang dikke duisternis bracht in Egypte kon de koning niet vermurwen. Hij werd zó boos dat hij Mozes en Aäron wegjoeg en zei: „Ik wil jullie nooit meer zien!” „Dat zeg je goed koning,” zei Mozes, „je zult ons niet weer

zien, want er komt nu nog een plaag en die is zo vreselijk, dat gij zelf de Israëlieten het land zult uitjagen.

Bij de tiende plaag stierven alle eerstgeborenen in Egypte, de oudste zoon van het eenvoudige boertje en ook de kroonprins. Toen brak de weerstand. De Israëlieten, die gereed stonden om te vertrekken werden door de Egyptenaren met geschenken: goud en zilver overladen als ze maar dadelijk Egypte wilden verlaten. En zo trok Israël het diensthuis van Egypte uit de vrijheid tegemoet.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Bruul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreljer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. Groot
P. H. Hekstra
Hugo Hoofman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Het bloed aan de deurpost

Het bloed aan de deurpost

De Israëlieten hadden er op gerekend, dat zij door de Egyptenaren het land zouden worden uitgedreven. Mozes had tot hen gezegd: Zo zegt de Here: te middernacht ga Ik door het midden van Egypte. Dan zal iedere eerstgeborene in het land Egypte sterven... maar tegen niemand van de Israëlieten zal een hond zijn tong durven roeren, tegen mens noch dier, opdat gij weet, dat de Here scheiding maakt tussen de Egyptenaren en de Israëlieten.

Verder had de Here gezegd, dat de maand van uittocht, de maand Abib (d.i. maand der aren) het hoofd der maanden zou zijn. Op de 10e dag van die maand moest iedere huisvader een éénjarige ram of een éénjarig bokje van de kudde afzonderen en het in bewaring nemen. Heiligen betekent: afzonderen. Vier dagen later moest de huisvader het lam zelf slachten in de avondschemering. Het bloed van dat lam moest de vader vervolgens aan de beide deurposten en de bovendeurpel strijken. Dat lam zou het zoenoffer zijn, de plaatsvervanger, want Israël had gezondigd, evengoed als de Egyptenaars en ze hadden daardoor ook de dood verdiend. Het lam zou voor hén zoenoffer en dankoffer tegelijk zijn. Dankoffer voor de verlossing uit Egypte. Van dat lam mocht geen been worden gebroken en het moest in zijn geheel aan het vuur worden gebraden. En dan moest de familie in die nacht dat lam eten tegelijk met de ongezuurde broden, die in bittere saus moesten worden gedoopt. Die saus was niet zoals wij ze gebruiken. Zij bestond uit andijvie, radijs, latun, cichorei, munt enz. en was een zinnebeeld van de verdrukking.

En terwijl zo in elk huis van de Israëlieten het paasmaal werd gebruikt, zou de Engel des Heren door het land gaan, om alle eerstgeborenen te doden. Maar elke deur, waarvan de posten gelovig met bloed besmeerd waren zou de Engel voorbij gaan. Doordat bloed was het gezin veilig. Als de mensen vertrouwden op Gods woord n.l. dat Hij hun deur zou voorbijgaan, hadden zij zekerheid, dat de Engel zou voorbijgaan. Pascha betekent voorbijgaan. Daarom heette die maaltijd ook de paasmaaltijd. De Israëlieten, als zij later Pasen vierden dachten zij dus *niet* aan de uittocht uit Egypte zoals velen menen, maar ze dachten aan het voorbijgaan van de slaande Engel. Dát was het grote feest, dat in gedachtenis moest worden gehouden.

En terwijl de Israëlieten zó de paasmaaltijd gebruikten, ging de slaande Engel door Egypte en doodde daar alle eerstgeborenen. De eerstgeborene van Farao even goed als die van de eenvoudigste slavin. Toen ontstond er een paniek in Egypte. Farao stond op in die nacht. Blijkbaar was hij dus nog rustig gaan slapen en hij zond een boodschap aan Mozes en Aäron: Maak u gereed, gaat weg uit het midden van mijn volk! Gereed maken behoefden de Israëlieten zich niet meer: ze wáren gereed en ze trokken uit, terwijl er in de Egyptische huizen één of meer doden waren. De vader van een gezin kon óók de eerstgeborene zijn en dan stierven er dus in zo'n gezin twee.

Vreselijk was de rouw in Egypteland over al die doden. Maar Israël was gereed, door het verlossend bloed van het lam. En dat bloed wees heen naar het bloed van het ware Paaslam, de Here Jezus. Hij immers zou op Gods tijd Zijn bloed geven, om de zonden der wereld te verzoenen. Wie dat bloed aan de deur van zijn hart strijkt, d.w.z. die vast gelooft in dat verlossende bloed, krijgt vergeving van zijn zonden en eeuwig leven.

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Bruul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreljer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. Groot
P. H. Hekstra
Hugo Hoofstman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.

In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

Door de Rode Zee

De nacht van het Pascha, de voorbijgang van de slaande engel was vreselijk geweest voor de Egyptenaren. Er was geen huis, waarin niet werd getreurd om een geliefde dode. Zelfs Farao zat bij zijn dode oudste zoon. En toen eindelijk brak zijn verharde hart. Hij zond een bevel naar Mozes in Gosen, dat hij onmiddellijk met al zijn volk het land Egypte moest verlaten. Dat was niet de enige boodschap, die Mozes kreeg. Heel veel Egyptenaren waren naar Gosen gekomen. Tot hun ontzetting zagen ze, dat daar geen doden waren en zij begrepen sidderend, dat hier een Hogere macht had ingegrepen. Ze brachten voor de Israëlieten zilveren en gouden voorwerpen en allerlei sieraden mee, die ze aan het volk gaven, met het dringend verzoek toch zo vlug mogelijk Egypte uit te gaan.

Beladen met de schatten van het land hunner slavernij ging het volk op reis. De kortste weg naar Kanaän voerde langs de zee en door het land der Filistijnen. Die weg mochten ze niet gebruiken. God zei: „Het volk mocht eens berouw krijgen, wanneer zij in strijd gewikkeld werden en terugkeren. Daarom zond Hij hen de weg op naar de Schelfzee, waarschijnlijk de tegenwoordige Rode Zee. Dicht bij die zee kwam de stoet in een smalle pas tussen twee bergruggen. Voor hen uit ging een wolkkolom, die hun de weg wees. Maar in de pas raakte het volk in angst. Links en rechts hadden ze de bergen, voor hen lag de zee en achter hen hoorden ze het geratel van de strijdswagens van Farao. Want toen de koning over zijn eerste droefheid heen was, kreeg hij berouw, omdat hij het volk had laten trekken. Hij mobiliseerde zijn leger, sprong zelf in zijn strijdswagen en ging in razende vaart de Israëlieten achterna.

Het volk van Israël drong in doodsangst op Mozes aan. Nu zijn we nog verloren; schreeuwden ze. Doch Mozes stelde hen gerust. „De Heer heeft tot mij gezegd, dat we moeten doortrekken!” zei hij. „Vandaag zullen jullie het heil des Heren zien!”

Daarop zwaaide hij zijn staf over de zee er ontstond een storm, die het water van de Rode Zee in tweeën spleet. Er ontstond een pad in de zee en het volk kon verder lopen. De wolkkolom, die tot nu toe voor het volk uitging verplaatste zich naar achter 't leger. Aan de kant van Israël gaf zij licht maar aan de kant van de Egyptenaren was het donker.

Tussen twee muren van water trok het volk nu de vrijheid tegemoet.

Toen Farao met zijn leger bij de zee kwam, zag hij het pad. In plaats van eerbiedig te buigen voor dit grote wonder, beval hij zijn soldaten ook dat pad te nemen. Waar dat slavenvolk langs getrokken was, kon toch zeker zijn leger ook langs? Maar het pad begon nat te worden. De wielen der wagens en de poten der paarden zakten weg in de modder.

Toen het volk Israël de andere oever had bereikt, bevond Farao met zijn leger zich nog midden in de zee. Daarop gaf de Here aan Mozes bevel, weer met zijn staf te zwaaien. Mozes deed het en zie de watermuren vloeiden weer naar elkander toe. Ze bedekten het pad en al de Egyptenaren kwamen jammerlijk in de golven om. Ook Farao verdronk. Nu was het volk eindelijk echt vrij. Het vierde feest aan de oever van de Rode Zee en Mozes maakte een feestlied: „Zingt de Here, want Hij is hoog verheven! Hij heeft het paard met zijn ruiter gestort in de zee.”

Dat feestlied werd door jong en oud met een dankbaar hart gezongen!

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Bruil
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. Groot
P. H. Hekstra
Hugo Hooftman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

De storm op zee

Eens had de Here Jezus een drukke dag gehad. 's Morgens had hij de schoonmoeder van Petrus, die met koorts te bed lag, genezen en daarna kwamen er veel mensen, die met allerlei ziekten bevangen waren en die Hem smeekten om genezing. Dat ging zo door tot aan de avond toe. Ernstige zieken genas Hij en de boze geesten, die de mensen zoveel angst aanjoegen, verdreef Hij.

Op die dag werd weer heel duidelijk vervuld het woord dat Jesaja eens over Hem had geprofeteerd: „Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen.”

Maar nu was het avond. De Here was moe en verlangde naar rust. Daaruit bleek duidelijk, dat Hij niet alleen de Zoon van God was, maar ook een gewoon mens, die moe kon worden en naar rust kon verlangen.

Toen de Here zag, dat de mensen maar aldoor bleven opdringen, beval Hij Zijn discipelen in het schip te gaan en naar de overkant te varen. In het achterschip legde de Heiland Zich neer en zó moe was Hij, dat Hij dadelijk in slaap viel.

Rustig voer het scheepje in de schemering van de avond over de zee van Galilea. Het was kalm weer, de sterren fonkelden aan een heldere hemel. Maar toen het scheepje midden op het meer was, stak er plotse-ling een storm op. Tussen de omringende bergen door, stortte de wind zich op het water. De golven werden daardoor hoog opgezweept en het zeil begon gevaarlijk te klepperen. De discipelen streken snel het zeil, ze grepen de riemen en roeiden wat ze konden om het land te bereiken. Maar ze vorderden niets. De storm was te sterk. Ze vreesden dat het scheepje zou vergaan. En ondertussen lag de Here Jezus rustig te slapen. Ze keken elkaar eens aan. Hoe was dit mogelijk. Zou de Here niet weten, dat ze in nood verkeerden...? Ze besloten Hem wakker te maken: „Here, help ons, wij vergaan!” schreeuwden zij.

Toen werd de Here wakker. Hij toonde niet de minste angst. Midden in het geweld van de storm vroeg Hij: „Waarom zijn jullie zo bang, kleingelovigen?”

Daarop bestrafte Hij de wind en de zee en ineens ging de storm liggen en het werd volkomen stil. Met verbazing hoorden de disci-
pelen Hem zeggen tot wind en golven: „Zwijg, wees stil!” en tot hun grote verwondering werd de bruisende zee rustig en stil.

Ze keken elkaar aan en ze fluisterden tegen elkander: „Wie is toch deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn!”

*Scheepje onder Jezus' hoede
Met de kruisvlag hoog in top.
Neemt als Arke der verlossing
Allen, die in nood zijn op.
Al staat de zee al hol en hoog
En zweept de storm ons voort,
Wij hebben 's Vaders Zoon aan boord,
En 't veilig strand voor 't oog!*

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
T. van Buul
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreljer
Mr. N. W. A. van Eljk
P. H. Frulthof
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
Hugo Hoofman
H. van der Holst
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhof
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
G. Kromdijk
J. L. F. de Liefde
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuysen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Co van der Steen-Pijpers
An Tiemersma
Ab Visser
Annle Vreeland
Anne de Vrles

Abonnementsprijs
f 3,— per jaar

De jeugdige collectant-
tjes van de Neerbosch'
Cent-afdelingen ontvan-
gen het blad gratis.
In combinatie met het
maandblad „De Vriend
des huizes” is de prijs
slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie.
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800-22110
Giro 908709

Uit de Bijbel

Geboren een Koning, geboren een Kind

Als we in die eenvoudige stal zouden hebben kunnen kijken, daar ginds in het verre Bethlehem, zouden we nooit op de gedachte zijn gekomen, dat het kleine kindje, dat daar pas was geboren een koningskind was. En toch wàs het zo!

Maar Jozef en Maria, de ouders, waren slechts eenvoudige lui en de plaats, waar het kindje geboren was, die plaats... nou dat was gewoon verschrikkelijk. Het was... een stal. De mest en het stro van de schapen lag er nog op de grond. En het kindje, toen Maria het — zoals de moeders toen daar ginds gewoon waren — in doeken had gewikkeld, het kindje was in een voederbak gelegd. Zo maar in een doodgewone voederbak. Stel je voor, wat een armoe!

Deze twee mensen zijn helemaal uit het noorden gekomen, uit Nazareth. Dat moest van de keizer. Hij wilde een beschrijving houden en daarvoor moesten de mensen naar de plaats, waar ze eigenlijk thuis hoorden. Nu Jozef en Maria stamden af van koning David en dus hoorden zij thuis te Bethlehem. Ja, ja, daar had je het al: ze stamden af van David de grote koning en dus waren zij koningskinderen en dus was hun kindje ook een Koningskind. Maar och, de glorie van het geslacht van David was in de ballingschap in Babel totaal verdwenen. 't Waren geen prinsen en prinsessen meer, maar doodgewone mensen, die hard moesten werken voor hun brood. En zulke mensen waren nu Jozef en Maria ook. Ze waren naar Bethlehem gekomen, omdat de keizer het zó besteld had, maar het was ondoenlijk om onderdak te krijgen. Het was er zó druk en het was er zó vol.

Eindelijk hadden ze dan een plekje gevonden in een stal en daar was het kindje geboren — daar was de koning geboren! Ja, want dat kindje was wel een doodgewoon kindje, zoals jullie kleine broertjes en zusjes er uit zien, als ze pas op de wereld zijn, maar dat kindje was tegelijk een koning: de Zoon van God, de Heer! die op aarde kwam om de zonden der mensen te verzoenen, om te lijden en te sterven voor Zijn volk.

Dat begon hier al in de stal: God zijn en dan als kleine zuigeling in een voederbak in een stal liggen, dat is al lijden. Maar hij was koning, dit kind.

Hoe zouden de mensen dat nu weten kunnen?

O, daarvoor zorgde de Here zelf. Daar ginds buiten de stad van Bethlehem, op het donkere veld, daar graasden nog wat schapen en een paar arme herders hielden daar de wacht. Zij zaten rondom een houtvuurtje, dat 'n beetje warmte gaf en waarmee zij zich de avondwolven en de jakhalzen van het lijf konden houden.

Het schemerig licht van dat houtvuur werd ineens ver overglansd door een hemels licht, dat hen eensklaps omscheen: een engel daalde van de hemel neer en toen de engel zag, dat de herders vreselijk bang werden zei hij: „Weest niet bevreesd, want zie ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is heden de Heiland geboren... namelijk

Christus de Here, in de stad van David. En dit zij u een teken: Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe!” En nauwelijks had de engel dit gezegd of er was een menigte engelen en zij zongen: „Ere zij God in den hoge en vrede op aarde bij mensen des welbehagens!”

Na zó iets geweldigs konden de herders het bij hun schapen niet meer uithouden. Zij lieten de dieren in de steek en gingen op zoek naar de Koning, naar dat kind dat geboren was en dat ook hun Heiland en hun Redder wilde zijn!

